

tematikkyndigt Medlem af Bestyrelsen, vedblivende at fungere som Formand i den, dog uden derfor at oppebære noget Vederlag. Naar det er nødvendigt at søge legal Hjemmel derfor, er det, fordi Loven om Statsanstalten for Livsforsikring af 18. Juni 1870 bestemmer, at Formanden skal være et af Bestyrelsens Medlemmer. Nu er Forholdet det, at Direktør Bing er det af alle Bestyrelsens Medlemmer, der sidder inde med det mest indgaaende Kendskab til Statsanstaltens Forhold, idet han har været Medlem af dens Bestyrelse lige siden dens Oprettelse i 1871. Ingen repræsenterer i saa høj Grad som han, Statsanstaltens Tradition, og det er da ganske naturligt, at Direktør Bing, som har fyldt 71 Aar og mener, at hans Kræfter vel ikke længere ville slaa til i Stillingen som matematisk Direktør, men dog kunne være tilstrækkelige til, at han kan vedblive at være Formand, ønsker at bevare denne Stilling, og det er ikke mindre naturligt, at hans Kolleger ønske det, at de overmaade nødtigt give Afkald paa hans indgaaende Kendskab til Statsanstaltens Forhold og hele den Tradition, han repræsenterer i disse Sager. Direktør Bing har ønsket at give Afkald paa Honoraret som Formand for derved at understrege, at hans Ønske om at bevare denne Stilling aldeles ikke knytter sig til nogen som helst pekuniær Interesse, men udelukkende er dikteret af hans varme Kærlighed til Anstalten og hans Kollegers Ønske om at beholde ham i Spidsen for den. Jeg tror ikke, at der fra noget Synspunkt vil kunne gøres begrundet Modstand mod dette lille Forslag, som jeg hermed har den Ære at anbefale til det høje Tings Velvillie.

Formanden: Eksemplarer af de to Lovforslag ville blive omdelte.

Jeg skal derefter udenfor Dagsordenen give Ordet til Ministeren for Handel og Søfart, for at han kan fremsætte de to i Dag anmeldte Lovforslag.

Ministeren for Handel og Søfart (Muus): Det første af de to Lovforslag, jeg skal have den Ære at forelægge for det høje Ting, fører Titelen: Forslag til Lov om *Bogføring*, men er i Virkeligheden under en anden Titel en gammel Bekendt af det høje Ting, idet det i Fjor under Titelen *Handelsbøgers Førelse* har været til Behandling her. Der blev 14. April 1910 afgivet en Udvalgsbetænkning herom, hvortil i det store og hele dette Forslag knytter sig. Naar man har ment det rigtig

at foreslaa en Forandring af Titelen, er det, fordi der efterhaanden ved den gentagne Behandling af dette Forslag er kommet flere og flere Organisationer, flere og flere økonomiske Faktorer ind under det, Faktorer, som ikke i og for sig kunne siges at henhøre under Handelen. Der er det mærkelige ved denne Sag, at efterhaanden som den er bleven kendt, har den ude i det frie Liv vundet mere og mere Tilslutning. Man har anerkendt Nødvendigheden af at have saadanne Bestemmelser. Ikke alene har man anerkendt den af Hensyn til de, om jeg saa maa sige, Kunder, hvis Interesse man skulde varetage, men man har selv følt, at disse Bestemmelser om Bogføring, Indførelse af en Bogføringspligt, i og for sig virkede højnende paa selve Standen. Blandt de Former for vort økonomiske Liv, der skulle falde ind under Loven, skal jeg nævne Beværtning og Haandværk. Spørgsmaalet om Haandværket var i Fjor under Behandlingen her Genstand for nogen Tvivl. Imidlertid har Fællesrepræsentationen for Industri og Haandværk senere udtrykkelig udtalt Ønsket om, at Haandværkerstanden kom ind under Loven. Endvidere har man i Tilslutning til, hvad der i Fjor fremkom i dette høje Ting, fundet det rigtigt ikke alene at medtage saadanne Personer, der forestaa Bygningsvirksomhed og større Arbejdsanlæg, men tillige saadanne, der forestaa Udbetalingen og Regnskabsførelsen i saadanne Forhold. Man ønsker med andre Ord saa meget som muligt derigennem at modarbejde, at Mennesker uden tilstrækkelig økonomisk Grundvold komme til at optræde som dem, der tilsyneladende staa i Spidsen, ere ansvarlige for saadanne Foretagender. — Endvidere foreslaas der nu at lade Personer komme ind under Loven, som drive Erhverv ved Opførelse af Skuespil eller andre saadanne Kunststykker eller Forlystelser. Det er atter et nyt Omraade, som der fra Regeringens Side er Ønske om at faa ind under Loven. — Endelig er der Sagførere. Spørgsmaalet om disse har jo her i Tinget været stærkt diskuteret i Fjor, og siden da har der været ført meget indgaaende Forhandlinger herom. Selv om der ikke altid har været Samstemning, har dog nu den danske Sagførerforening udtalt et bestemt Ønske om, at Sagførere fremtidig skulle komme ind under samme Lov.

Det er altsaa en ret stor Kreds af økonomiske Omraader, der komme ind under denne Lov, og det er klart, at hvordan saa end Bogføringen ordnes, om man